

Άκομα μάλιστα πιὸ άναγκαρέ είναι νὰ δοθῇ στὸ ὄγγικό Κρήτος ἔξουσίκ νὰ χτυπᾷ μὲ ἀνταποδοτικούς δικαιούς δισκέες ἔναν τὸ φρούριον τῆς πραγμάτειας βρεττανικῆς ἀποικίας ποὺ ζητεῖ νὰ σφίξῃ πιὸ δυνατὰ τοὺς δεσμούς της μὲ τὴν Ἀγγλία, δίνοντάς της δικαιολογικὰ προνύμια. Αὐτὸς ἔχει, εἶναι τώρα λίγος καιρός, ἡ Γερμανία δὲν τὸ Καναδά κατέβασε τοὺς δικαιούς του σὲ εἰδίκη ἀγγλικά καὶ ἔκεινη ἀμέσως τὸ τιμώρησε ἀνεβάζοντας τοὺς δικούς της σὲ προϊόντα τοῦ Καναδᾶ καὶ φοβερίζοντας μάλιστα πῶς τὸ ίδιο θὰ τιμωρηθῇ καὶ διοικεῖται ἀλλήλη ἀγγλικὴ ἀποικία μικρηθῇ τὸ παραδειγμά του. Άν τὴν Ἀγγλία δὲν προστατεύει τῆς ἀποικίας της ἀπὸ τέτοια ἐχτρικὰ καιρώματα, ὅχι μονάχη ταπεινώνεται, παρὰ χάνει καὶ τὴν ἐλπίδα ἐμπορικοῦ συνασπισμοῦ τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας. Δὲν πρέπει ν' ἀφήσῃ τὸν ξένον ν' ἀνακατώνεται, εἴτε ἔμπειση εἴτε ἀμεσα, στὶς δοσοληψίες της μὲ τῆς ἀποικίας της. Πώς τοὺς ἔδωσε πολιτικὴ καὶ ἐμπορικὴ αὐτονομία δὲν εἶναι λόγος γιὰ νὰ μὴ τῆς μεταχειρίζονται οἱ ξένοι σὰν μέρη ἀγωριστα τοῦ Βρεττανικοῦ Κρήτους.

M.

Ο, ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

— 'Ορίστε καὶ τὴν σωτήριας ἀποτελέσματα τῆς ἑκδόσεως τοῦ κ. Μπενή-Ψάλτη.

— "Ενας κύριος ἀπὸ τὸ Βίλο, κ. Ἀντύπα μᾶς τὸν εἶπεν, εἶχε στείλει στὸ «Εμπρός» ἔνα ποίημά του γιὰ τοὺς Μακλιάριους.

— Μόλις δύναται δημοσιεύτηκε ἡ ἔκθεση τοῦ κ. Εἰσαγγελέα γιὰ τὰ Μεστριωτικά, καὶ ἀμέσως δὲ παλληκαρῆς τῆλε γράφησε στὸ «Εμπρός» νὰ μὴ δημοσιεύτῃ τὸ ποίημά του.

— Κ' ἔτσι οἱ μαλλιάροι τὴν γλύτωσαν καὶ ἡ φιλολογία μας ἔχει ἔνα ἀριστούργημά της.

— Τὸ περίφημο ἄρθρο ποὺ δημοσιεύτηκε τὴν περισσένη Κυριακὴ στὸ «Εμπρός» γιὰ τὸν Ψυχάρη, μὲ τὰ φημία Α—Ω, ἦταν γραμμένο, μᾶς εἶπαν, ἀπὸ τοὺς κ. κ. Χατζήδηκι, Μεστριωτή καὶ Κουρούπη. Χαριτωμένη καὶ ταιριασμένη τριανδρία, μὰ τὴν ἀλήθεια!

— 'Ο συμπαθητικώτατος φαστοῦ κ. Πατερνόστρο δημοσιεύει στὸ τελευταῖο φύλλο τῆς «Giornale d' Arles» ἄρθρο γιὰ τὴν κ. Παρρένη, ποὺ τὸ υπογράψει μὲ τὸ ψευτόναμα «Paterimō».

— Τὸ ψευτόναμα αὐτὸν τὸ χρωστάσιει στὸ «Νουμᾶ» ποὺ τὸν ἔγραψε κάποιος αὐτὸς κ. Πατερνόστρο.

— "Ενας κύριος ποὺ πήγε τὴν Τρίτη τὸ δειλινὸ στὴν Μακεδονική γιορτὴ τοῦ «Παναγίας» καὶ ἔκουσε τὰ ποιήματα, μᾶς ἔλεγε:

— Δὲν ντροπάμαστε! Μὲ τέτοια ποιήματα θὰ πάρουμε τὴν Μακεδονία;

— 'Ο κ. Κουρουπολύδης—ἔκουσον! ἔκουσον! — μᾶς ἀποκλύψει σ' ἔνα τρομερὸ ἄρθρο του, πῶ; πολλοὶ νέοι θριαμβεύουν στὰ γράμματα, «έχοντες ὡς μόνον φιλολογίκην ἐφέδιον μίαν εύμενην κρίσιν του».

— Καὶ βεβαιώτατα! Μὲ μιὰ τέτοια εύμενη κρίση μπορεῖς καὶ Πάπας νὰ γίνης.

— Κι' ἄλλος ἀπὸ τὴν Κώ, ποὺ γυρεύει μερτικό.... στὴν ἀνοησία! 'Ο οικονομικὸς ἐπιβεωρητής κ. Ἀν. Ροντήρης δημοσιεύει στὴν «Πινακοθήκη», μιὰ φλογερὴ μελέτη του γιὰ τὸ γλωσσικὸ ζήτημα, σωστὸ μαντζούνι.

— 'Ο κ. Ἐπιθεωρητής, ἀφοῦ σωριάζει ἀπανωτὰ τοῦ κόσμου τῆς ἀνοησίας, διμολογεῖ πῶς δὲν διάβασε κανένα βιβλίο γιὰ τὸ γλωσσικὸ ζήτημα.

— Μὲ τὸ εἶπε κι' δ. κ. Ψυχάρης αὐτό.... «Δὲ διαβάζουν τίκοτις, δὲν ἔρουν τίκοτις, τίκοτις δὲν σπουδάζουν τίκοτις δὲν ξετάζουν—καὶ μιλούνα.

— Καμαρώστε καὶ ἔνα ποιητικὸ μαργαριταράκι ἀπὸ τὸ ἄρθρο μιανής κόρης, ποὺ δημοσιεύτηκε στὶς α΄ Αθήνας.

— «.... 'Η σελήνη ὡς βροχὴ ἀργύρου ἡκτινοβόλει ἐπὶ τῶν ὁδάτων. 'Εντὸς τῶν κυμάτων ὑποτούμονον ἀντενάλλασ τὸ φῶς τῶν ἀστέρων. Οἱ δύο ναυτίλοι παρετήρουν δὲλλοτε τὴν θάλασσαν κι' ἄλλοτε τὸν οὐρανό....»

— Γι' αὐτὸν τὸ «έντὸς τῶν κυμάτων» τί λέει ἡ Χαραυγὴ καὶ ἡ Ἀροδαφνοῦσα;

— 'Ο κ. Λουκόπουλος, λοῦστρος-ποιητής, ἔλειψε τη-

εγκρήματα ἀπὸ τὴν Κόρινθο, τὰ Φιλιατρά, τὸν Πύργο καὶ τὴν Ζάκυνθο, καὶ τὰ δημοσίεψεις στοὺς «Καιροῦς».

— Καθυστεροῦν ἀκόμα τὰ τηλεγραφήματα τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς Ἀρτας, γιατὶ ἀπὸ τὴν κακοκαιρία ἔλουν χαλάσσει τὰ τηλεγραφεῖα σύνοματα.

— Εὐχεριστοῦμε τὸ γιατρὸ κ. Κωτάνωφ γιὰ τὴ ρεκλήμα ποὺ μᾶς κάνει νὰ μιλάῃ στὸ φροντιστήριο του ὅλοντα γιὰ τὸ «Νουμᾶ».

— "Ισως καὶ μεῖς καμιαὶ φορὰ μιλήσουμε γι' αὐτὸν γιὰ νὰ τοὺς ἑσφελήσουμε τὴν ὑποχρέωση.

— "Ο κ. Βερναρδόκης τὴν πρώτη του διάλεξη στὸν «Παρνασσό» τὴν ἀρχήντες μ' αὐτὰ τὰ λόγια ἀπάνω κάτω:

— «Λέγουσι πολλοί, διτὶ πρέπει νὰ γεννηθῇ εἰς μεγάλος ποιητής διὰ νὰ κεφαλίσῃ τὴν σημερινὴν γλώσσαν· σφάλλονται δεινῶς, διότι ὁ μεγάλος ποιητής ἔγεννηθῇ ἡδη καὶ εἶναι δ... Ὁμηρος.

— Κάποιος ποὺ ἔκουσε τὰ λόγια αὐτὰ ρώτησε τὸν διπλανό του μ' ἀπορία:

— «Καὶ τι δουλειὰ κάνει αὐτὸς ὁ κ. Ὁμηρος;

— Δὲν μποροῦσε, βλέπετε, νὰ παραδεχτῇ, ὁ ἀμαθέστατος, πῶς ὁ «Ομηρος», ἔδω καὶ τρεῖς χιλιάδες χρόνια, ἔφιαξε τὴ γλώσσα ποὺ μιλάμε σήμερα.

Ο ΙΔΙΟΣ

ΚΕΡΔΟΣ 312,140 ΔΡΑΧΜΩΝ

Ναὶ! **312,140** δραχμᾶς; ἔδωκε μέχρι τοῦδε τὸ γραφεῖον τοῦ τραπεζομεσιτοῦ κ. Ἰω. Φωτίου εἰς τοὺς πελάτες του. «Ητοι ἐκ τῶν ἀγοραστῶν λαζαρειοφρών ὅμολογῶν ἐκ τοῦ γραφείου του ἔχουν κερδίσει διάφορα ποσά, ἀνεγχόμενα εἰς τὸν στρογγυλὸν **327,140** δραχμῶν.

Ο κ. Ἰω. Φωτίου θέλει ν' ἀναβιβάσῃ τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς 1,000,000 δραχ. Ἐπιθυμεῖ δὲ ἔνα συμμετάσχωσι τούτων πλεονεὶ αἱ ταξίδεις τῆς κοινωνίας ὑποβιβάζει τὴν προκαταβολὴν δι' ἐκάστην λαζαρειοφρόν της Ἐθνικῆς Ρεπτέζης εἰς δραχ. καὶ καλεῖ τοὺς θελοντας ν' ἀγοράσωσι τοιαύτην νὰ προσέλθωσιν ἵε τὸ τυχηρὸν γραφείον του, ὅπου ποέντως θὰ κληρωθῇ μετ' ἀμειβῆς ὅμολογίας τις κοινὴ τὶς χαρᾶ νὰ είναι καὶ ἡ πρώτη μὲ τὰς 70,000 χρυσᾶς δραχμᾶς τὴν 19 Μαρτίου ἐ. ἔ., ὅπε γενήσεται ἡ κλήρωσις.

Ωταύτως ἔσφαλιζονται καὶ λαζαρειοφρόνοι ὅμοιογίας τῆς αὐτῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ τὴν αὐτὴν εἰς τὸ δρτίον κλήρωσιν τῆς 19 Μαρτίου 1904 ἀντὶ μισιδραχμῆς ἐκάστη.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

— κ. Κ. Ρωσσίδην. Πεοάστε, σᾶς περακαλοῦμε, τὴν Κυριακὴν τὰπόγευμα, 4—6, ἀπὸ τὸ γραφεῖο μας. Θέλουμε νὰ σᾶς πούμε κατὶ σχετικὸ μὲ τὸ διήγημά σας, ποὺ δὲ γράφεται.—κ. Κτηματα Μουχλίδην. Τὸ τελευταῖο τεῦχος τῶν «Παναθηναϊῶν» δὲν τὸ εἶδαμε καὶ μὴ τὰ ρωτάτε. Οὔτε νάνασάνομε δὲν μποροῦμε ἀπὸ τὴν πίκρα μας. Γιατὶ μᾶς τὸ κάνεται αὐτό; Εάστε τὶς σημασίας ἔξει αὐτό, κατὰ τὸ διειδὲς δίκαιον; Είναι τὸ ίδιο, σὰν νάνασάλεῖτε τὸν πρεσβή τας ἀπὸ τὴν Αὐλή μας καὶ νὰ μᾶς κηρύχνετε τὸν πόλεμο. Σᾶς καταγγέλλομε ἐνώπιον τῆς Εύρωπης, διτὶ λόγου σας ἀργύρετε τὶς ἔχθροπραξίες καὶ διχυρῶστε καλὰ τὸ Πόρτ-Ἀθωνᾶ τῆς φιλολογικῆς σας μούχλας.—κ. Ιππόλιτο. Δὲν ὑπάρχει «καθηγητὴς τῆς Παιδείας» οὔτε στὴ Γαλλία, οὔτε στὴν ἀνταπόκριση γιὰ τὴν ἐκλογὴ τοῦ Ψυχάρη ποὺ δημοσιεύθημε στὸ περχαμένο φύλλο. «Η ἀνταπόκριση ἔλεγε: «.... καὶ στὸ τέλος διορίζει τὸν καθηγητὴν τῆς Υπουργίας τῆς Παιδείας». Καταλαβαίνετε τώρα τὶς ἔγινε. Στὴ στοιχειοθεσίᾳ ἔφυγαν δύο τρεῖς λέξεις καὶ ἔγινε δὲν πάραχθος αὐτὸς τίτλος.—κ. Όνομαριο. Τὰ «Ιλαναθηναϊκά» σας στὸ φύλλο τῆς ἀλλῆς Κυριακῆς.—κ. Ιναρχο. Καὶ βέβαια, γὰν θ' ἀπαντήσουμε στὶς ἀνοησίες ποὺ γράφεις κάποιος μάρτης στὸν «Ακρίτο τοῦ Ευ-

στίποντη γιὰ τὸ «Νουμᾶ». Ο ίδιος δὲ μάρτης ποῦ σαλιαρίζει αὐτὰ σήμερα, μᾶς περακάλεσε δῶ καὶ τρεῖς μῆνες νὰ τοῦ δημοσιεύσουμε δύο τρία συγλοτοικήματά του ποῦ τὰ δέχτηκε μὲ ἀγάπη τὸ καλάθι τοῦ γραφείου μας. «Ολ' οι τενεκέδες σὰν κι' αὐτόν, τέτοιοι εἶναι, ζετούντωται.—κ. Μάρκο Γεράνη. Δέ τις στείλατε τίποτ' ἀλλο. Γιατὶ;

ΑΚΟΥΣΑΜΕ

Πῶς οἱ Μαλλιάροι θὰ πᾶντες στὸν πόλεμο.

Πῶς, σὰ μαλλιάροι πούνται, θὰ πᾶντες στὴν Κουρέα.

Πῶς ἔτοιμαζουν φάλαγγα... γιὰ τὸ Μιστριώτη.

Πῶς γράφεται παράξενο δρᾶμα εῆ «Εώνα» σύμφωνα μὲ τοὺς χασμαρικούς νόμους τοῦ Ραγκαβῆ.

Πῶς, σὰ παράξενο πούνται, θὰ πάνη τὸ Χρινή.